

OSMERICE

za koga zoper koga komu na ljubo (1) notranjost mest lahko butanje
valujočih voz v napadu (2) notranjščina prihodnosti teorija drsečih
leštic (3) pójem kot konfekcija (4) konvencionalne akcije so akredi-
tirane in zapeljani bomo (5) za koga zoper koga komu na ljubo (6)
frontalni prostori frontalni načrti rjastordeči videz ob robu (7) indigo-
violetni pojem kot šlager (8) zaslepljenost nas vse preglasi

Pojutrišnjem je zgodba (1) pojutrišnjem je zgodba ki jo zna vsak
pripovedovati (2) nevesta s cestnoželezniškim izrezom (3) soglasje
nočnih lokalov prvo soglasje nočnih lokalov (4) sentimentalnost cheek-
to-cheek (5) brez besed črna uglajenost nakaza iz predvčerajšnje
polnoči (6) soglasje — (Liszt) — ljubezenskih sanj (7) pojutrišnjem je
zgodba ki jo lahko vsakdo spreminja (8) črni buffeti beločrnorazgibani
beli nočnorazgibani črni

Christoph Meckel

KO SEM SE ZBUDIL

Ko sem se zbudil,
so bila mesta že na vseh gorah,
noben kamen se ni več kotalil, nobena trava
ni izdala,
kam so se odselile skale in potujoče sipine,
reke so odpotovale, v svižec so šli
zadnji morski psi na veliki lov.

Mesečina je, lesketajoč se, visela visoko v jasnini,
a moj svet je bil izseljen.
Na kraju, kjer je nekoč stal gozd,
sem v dlan položil zadnjo kukavico.

O HOLE IN THE WALL HERE

Pound

Pridi in poglej skozi luknjo tu v steni,
poglej, kaj ti nudi dan Moël, Moël,
kaj ti nudi dan za luknjo tu v steni,

oglej si svoj delež
in govorila bova o čem drugem.
Gore ne pridejo k tebi, Moël, Moël,
reke valijo prod skozi svoje zavoje,
odločeno je: sama se moraš odpraviti
skoz luknjo tu v steni
in stopiti iz sence.

Poglej skoz luknjo v steni: ne da bi storil kaj več,
uperi dan svojo luč skoz luknjo tu v steni,
Moël, Moël in te z ničimer drugim ne obdari,
ne da bi storil kaj manj
pred luknjo tu v steni.
Pridi in poglej skoz luknjo tu v steni:
dan žvižga pesem o pozabljenem netopirjevem krilu.
Odpravi se skoz luknjo v steni, Moël, Moël,
če si prepričana, da je to treba za pot skoz luknjo tu v steni
in padec v gnojnično jamo pod luknjo tu v steni.
pod luknjo tu v steni.
Moël, Moël,
in govorila bova o čem drugem.

ODGOVOR

Ker nisi reven
in ker zate ni prostora, da bi spal pod milim nebom,
ker nisi bojzljiv
pač živiš med morskimi psi;
in da ne bi ostal neznan in praznih rok,
brez slave,
želiš prebivati v deželi
svetlega uboštva in črne sreče.
S tvojim veseljem obdarujem češnjo,
žalost podarim tvojim črnim oblekam in
tvojim potovanjem dolgo trajajočo vodo,
tvojim sanjam podarim grozo
in krik tvojemu molku in tvojim
sovražnikom kožuhe, biče, kremplje.
In da ne boš morda ostal neznan,
naj bo tvoje sonce temno

in tvoja senca naj ti danes ukazuje
in po vseh štirih naj pokonci hodi in glasno hvali
tistega, ki ti je na nebo
obesil polno žeblicev in nožev.

Prevedel Niko Grafenauer

PAVLOVO SPREOBURNJENJE

Marjan Kolar

Pred desetimi leti — morda jih je minilo tudi več — je bil Pavel Strešnik zaveden funkcionar, ki se je že vse od osvoboditve naprej skoraj vsak dan nesebično gnal po sestankih, sejah in konferencah za blagor soljudi. Poznal ni ne nedelje ne praznika in ob uri, ko so bili povprečni državljani običajno pri večerji ali celo že v postelji, ga nikoli ni bilo doma. Zanj namreč ni bilo nobenega dvoma o tem, da gre javnemu delovanju vsa prednost pred zasebnim življenjem.

V svoji gorečnosti se je Pavel Strešnik tako zelo gnal, da niti ni videl, kako je njegovo večletno delo končno začelo rojevati sadove. Življenje se je polagoma spreminjalo:

hiše so rasle ko gobe, ljudje so bili vsak dan bolj pisano oblečeni, veselje in prometnih nesreč je bilo vedno več, skratka: standard se je nenehno dvigal, Pavel pa nič.

Kdove kdaj bi bil spregledal, če ga ne bi bila njegova žena Mica lepega večera poklicala v kuhinjo na sestanek, zbrala ves pogum, udarila po mizi, da je zapelo, in odprla sejo. Dnevni red je obsegal eno samo točko, pa še te ni dala na glasovanje:

— Pavel, tako ne gre več naprej! je rekla. Sosedovi imajo hladilnik, drugi imajo televizor, tretji imajo sesalec za prah, četrti se šopirijo s tranzistorji, peti kupujejo avto. In kaj imaš ti? Kaj imava midva? je rekla in še marsikaj drugega.

Pavel se je najprej globoko zamislil. Potem je na ženino tezo postavil svojo antitezo, nakar je ona še odločneje ponovila svojo tezo pa spet on, skratka: ko je naposled napravil sintezo, se je tako rekoč pravzaprav, glede na objektivne okoliščine in če vzamemo stvar s tega stališča, izkazalo, da ima žena prav.

Po tem sklepu se je začelo pri Strešnikovih novo življenje.

Ne da bi bil postal Pavel zdaj kaj slabši državljani ali celo slabši funkcionar kakor prej, nikakor ne. Le — nekam razmišljen je postal

